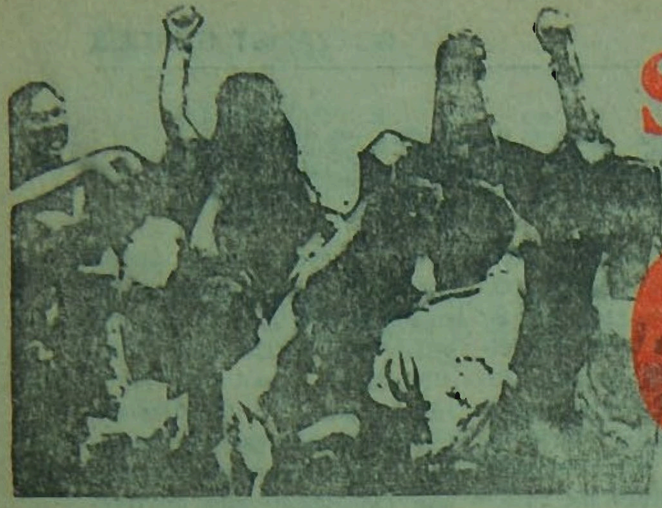

sosyalist GENÇLİK

Yıl: 1, Sayı: 13
200 Kuruş
31 Aralık 1975

GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNU TAYİN EDECEKTİR. — LENİN —

Sermayenin azgın saldırısı mücadelemizi durduramayacaktır

Ülkemizde, ekònomik-politik krizin derinleşmesiyle birlikte sermayenin saldırısı da gittikçe yoğunlaşmakta, ve zirveye doğru bir tırmanış göstermektedir. Son günlerde üst üste meydana gelen olaylar, sosyalist - ilerici - yurtseverler üzerindeki baskılar bunun en açık örnekleri olmuştur. MC hükümeti, emekçi halkın, tüm ilerici yurtseverlerin kanları pahasına elde ettikleri demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak için her yola başvurmuşlardır. Bunu yaparken yine eski teraneyi «Anarşi Hortladı», «Milli Bütünlüğümüz» gibi, alınan gerici tedbirleri gözlerden kaçırmaya çalışmaktadırlar. Sık sık sıkıyönetim lafları edilerek emekçi yığınların çok yakından tanıdığı ve 12 Mart faşizmi sırasında ve sonrasında ne olduğunu gayet iyi bildiği «sıkıyönetimle» tehdit edilmekte, sindirilmeye çalışılmaktadır. Sermaye, içinde bulunduğu ekonomik-politik krizi kendisi lehine çözecek bir yönetim istiyor. Bugün ülke ekonomisi her geçen gün biraz daha iflasın eşiğine gelmekte. Kıbrıs işgalinin ve kapitalist-emperyalist sistemin içine düştüğü ekonomik krizin ekonomiye yansımalarını kaldıramamaktadır. Şimdiye kadar elinde bulunan döviz rezervlerini harcıyarak hükümet etmiş, fakat bugün bu rezervler tamamen erimiş durumdadır. Kıbrıs meselesini ve MC hükümetinin yürüttüğü dış politika yüzünden Türkiye bir yalnızlığın içine yuvarlanmış, dış kredi olanakları da büyük ölçüde azalmıştır ve MC hükümetinin bu yapısıyla, bugün için dış kredi yaratılması da pek mümkün değildir. Halbuki büyük sermaye içinde bulunduğu durumdan kurtulabilmesi için daha fazla kredi lazımdır. MC hükümetinin 12 Mart sonrası açtığı kredi %27,9 (Ocak - Ekim 7 artışla rekor seviyeye ulaşmasına rağmen sermaye kesimini yeterince memnun edememiştir ve bugün MC hükümetini sadece emekçiler değil sermayenin kendisi de yetersiz bulmakta, sermaye, kendisini içinde bulunduğu durumdan kurtaracak etkili tedbirler (!) istemektedir.

Emekçi yığınların durumu ise giderek kötüleşmektedir. Hayat pahalılığı ve işsizlik altında her geçen gün biraz daha ezilmekte, hızla daha derin bir yoksulluğun içine yuvarlanmaktadır. Sadece bu seneki hayat pahalılığı %20 artış göstermiştir. En zaruri ihtiyaç maddelerine gün aşırı zam gelmektedir. Önümüzdeki günlerde yeni zamların ve vergilerin müjdecisi durumundadır.

POLİTİK KRİZ DERİNLEŞİYOR

Yarını belli olmayan politik bir ortamda, yaşamaktayız. Devletin en yetkili organı olan parlamento işlemez haldedir. Kendi aralarında ki çelişki, meclis başkanlarının seçimini engellemektedir, öyleki 2 ayı geçkin bir süredir turlar devam etmektedir ve bu durum emekçi yığınların gözünde apaçık olarak bu düzenin köhneleşmiğliğinin sergilenmesidir. Bu arada gittikçe daha geniş yığınların, en ufak bir olayda tozu dumana katıp «vatan, millet, sakarya» edebiyatı ile «milli bütünlükten» dem vuranların sahtekarlıklarını daha da açık olarak görmektedir.

Bütün bunlar yüzünden içine düşülen bu çıkmaz karşısında, sermayenin en gerici temsilcisi MC, tek çareyi emekçi kitlelere ve onların politik sözcülerine saldırmakta buluyor. Faşist sürüleri ilerici-yurtseverler ve sosyalistler üzerine saldırtarak, hatta daha da ileriye giderek işçi direnişlerine saldırtarak, karışıklık yaratıp gözleri ekonomik-politik krizden ırak tutmaya çabalamaktadır.

SERMAYENİN AMACI NEDİR?

Bugünkü iç ve dış güçler dengesi Türkiye'de sermayeye, uzun vadeli kalıcı bir faşist yönetime getirmesine el vermemektedir. Herşeyden önce hakim sınıfların kendi arasındaki çelişki (ki bu gerek kredi ve teşvik primlerinin dağılımında ve gerekse meclis başkanlığı seçiminde açıkça görülmektedir) emekçi yığınların düne göre anti-faşist daha üst düzeyde olması ve daha da örgütlülüğü ve bunun zorlaması ile bizzat varlık şartı olan burjuva demokrasisinin işlemez hale gelmesi tehlikesine karşı sosyal demokrat CHP'nin aldığı tutum, bütün bunlar faşizmi getirme heveslilerinin bu heveslerini kursaklarında bırakan başlıca iç etkenlerdir. Dış etkenler de en az iç etkenler kadar faşizmin gelmesine müsait değildir. Özellikle Kıbrıs meselesinden ötürü zaten bir yalnızlığa itilen Türkiye'nin böyle bir girişimi bu yalnızlığı daha da derinleştirecektir. Halbuki sermayenin dışa açılmaya ve dıştan mümkün olduğu kadar fazla kredi yardımı almaya ihtiyacı vardır! Yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığımız sebeplerden ötürü bugün sermaye, özlediği faşizmi getirememektedir. Ancak bu sermayenin hele şu içinde bulunduğumuz dönemde «gerici şiddet» tedbirlerinden vaz geçtiği anlamına gelmez. Aksine bugün daha fazla bir istekle işçi hareketlerinin durdurulmasını, sosyalist hareketin yeni mevziler ele geçirmesini engelleyecek tedbirlerin getirilmesini istemektedir. Fakat bunu birtakım burjuva kurumlarını koruyarak halletmek arzusundadır.

AMAÇ BİR ARA HÜKÜMET

Sermayenin bu arzusu CHP nin AP'ye yeşil ışık yakmasıyla daha da olanak dahili haline gelmiştir. Sermaye, böyle bir ara hükümetle sağı da solu da vuruyorum yaygarası altında kendisine yeni kredi olanakları sağlayarak (özellikle dış kredi olanakları sağlayacak) böyle bir hükümetle, işin içinden sıyrılmaya çalışmaktadır. «Irmak tipi» bir hükümet kurularak, bir yandan sermayenin ihtiyaçlarına cevap verilecek, diğer yandan ise emekçi yığınların gelişen mücadelesi zor yoluyla bastırılmak istenecektir. Böyle bir hükümet isteği AP MSP tarafından olduğu kadar Korutürk ve Sancar tarafından, hatta CHP tarafından benimsenmektedir. Yayınlanan demeçlerinde bu isteği açık olarak görmek mümkündür.

Böylece yine yukarda da belirttiğimiz gibi bir yanda kara terör estirilirken bir yandan da burjuva kurumlar korunmaya çalışılacak. Bu formül Milli Güvenlik Kurulunda da benimsenmiş olacak ki, hemen tatbikatına geçildi. Örneğin Korutürk, Sancar ve Asiltürk'ün sıkıyönetim konusunda verdiği beyanatlar; öz olarak şöyle deniyordu: Mevcut kanunlar sonuna kadar zorlanacak, ancak bunda yetersiz kalırsak sıkıyönetim ilânı o zaman gerekli olur «Özgürlükleri koruma yasası», «Dernekler yasası», «İşçi memur ayırımı yasası», vs. Bütün bunlar, yukarıda söylediğimiz formülün uygulanması çalışmasıdır. Ve yine TÖB-DER yürüyüşlerinin andi-demokratik olarak içişleri bakanı Asiltürk tarafından açıkça tehdit edilerek yasaklanması hiç bir ciddi temele dayanmayan, sosyalist hareketi ezmeyi amaçlayan ve üst üste açılan «gizli örgüt» davaları, bütün bunlar açıkça şunu gösteriyor ki önümüzdeki dönemde bir yandan gerici yasalar yoluyla, diğer yandan ise fiili uygulamalarla demokratik hak ve özgürlüklerin son kalan parçaları da gasbedilmeye çalışılacaktır.

Bütün bu gelişim karşısında sosyalist ve ilerici yurtsever güçler uyanık olmak güçlerini boşa harcamadan daha da sağlamlaştırarak, daha geniş emekçi yığınları mücadeleye çekmek için yoğun bir çalışmanın içine girmek zorundadırlar. Her türlü maceracılık ve teslimiyetçilik hareketin yenilgisini de beraberinde getirecektir. Gerici saldırılar karşısında geriye çekilmek, sinmek meydanı gerici güçlere bırakmak bizi ricata götürür. Örneğin 6 Aralık TÖB-DER yürüyüşlerinin ertelenmesi, şimdiye kadar kazanılanların bir çırpıda yok olmasına yol açmıştır. Bu durumda en azından birkaç mer kezde güçlü anti-faşist gösteriler düzenenerek durum protesto edilmeliydi. Gelişen durum karşısında daha geniş yığınları örgütlü bir şekilde mücadeleye çekerek hareketi daha ileriye götürmek zorundayız. Mevcut durumu korumaya çalışmak geriye gitmektir. Onun için mücadelede örgütlü ve doğru bir devrimci politika ile İLERİYE!

Yusuf Küpeli'ye ÖZGÜRLÜK

Eski dev-Genç Başkanlarından Yusuf Küpeli arkadaş halen Maltepe Askeri cezaevinde ölümcül hasta olarak yatmaktadır. 12 Mart sonrasında tutuklanan ve 4 seneye yakındır tutuklu bulunan Yusuf Küpeli, gördüğü ağır işkenceler ve iki seneden fazla hücrede kalması yüzünden verem olmuş, ayrıca işkencenin tesiri ile oluşan kalp romatizması da buna eklenince sağlık durumu çok kötüleşmiş adeta günbe gün ölür hale gelmiştir.

Ağır hasta olan Yusuf Küpeli halen de gayri sıhhi şartlarda bulunmaktadır. Eğer bir an önce tedavisi sağlanmazsa kurtulma şansı çok azdır.

Bilindiği gibi 14 Ekim seçimlerinden sonra çıkarılan genel(!) afta hırsızlar namussuzlar, serbest bırakılmış ama Bağımsızlık ve Demokrasi savaşçısı sosyalistler tutuklu kalmışlardır. Halen yüzlerce devrimci ve sosyalist 12 Mart sonrası davalarla ilgili olarak tutukludurlar. Ve her geçen gün yeni yeni tutuklamalarla bu sayının yükseltilmesi konusunda «istikrarcı» bir tutum izlemektedirler!

Sınırlı burjuva demokratik hürriyetlerinin genişletilmesi

(devamı sayfa 3'de)

Gençliğin örgütlenmesi ve yanlış görüşler (1)

Siyasi iktidarın ve silahlı faşist çetelerin gençlik, özellikle üniversite gençliği üzerine yeni ve yoğun baskılara giriştiği günümüzde, önümüzdeki bu zor günlerde başarılı bir sınav vermemiz yalnız ve yalnız örgütlü olmamıza bağlıdır. Son olayların da ispatladığı gibi gençlik içinde devrimciler ezici bir çoğunluğu teşkil etmesine rağmen sırf dağınık oldukları ve eylem-örgüt birliğini sağlamayamadıkları için kendi aralarında yer yer zor durumda kalmaktadırlar. Bu birliği asgari ölçüde bile olsa gerçekleştirdikleri yerde ise faşistleri ezip geçmektedirler. (Örneğin bunu en iyi haliyle Muharrem Çivikıran arkadaşın cenazesinde gördük.)

Sosyalist Gençlik yayına başladığından beri, gençliğin örgütlenmesi zorunluluğunu, faşistleri geriletmenin ve bozguna uğratmanın yalnızca buradan geçtiğini sık sık belirtmiş; daha da ötede örgütlenmenin ahkâmını kesen küçük burjuva ukalâlığına hiç mi hiç düşmeden bu konunun gerektirdiği somut, ayrıntılı önerilerde, ilke açıklamalarında bulunmuş ve tüm sosyalist gençliği bu konuda pratik çaba harcamaya çağırmıştı. Bir seneye yakındır söylediklerimizi burada tekrarlamanın gereği yok. Yalnız Sosyalist gençlik örgütlenmesinin, demokratik öğrenci örgütlenmesinden nitelik farklarının bugün birçok çevrelerce de kabul edilmek zorunda kalındığını görmek bile bu konuda belirli bir fikir vermelidir.

Sosyalist Gençlik'in sistemli olarak işlediği gençliğin örgütlenmesi ilkeleri geniş yaygınlık kazanınca, artık bir çok çevrelerde de gençliğin sosyalist örgütlenmesi ile okul-fakülte birim derneklerinden oluşan öğrencilerin demokratik örgütlenmesinin farkları ve her birinin ayrı ayrı varolması zorunluluğu ve özellikle bu yüzden öğrenci gençliğin içindeki acil görevin birim derneklerinden oluşan öğrenci federasyonun kurulması olduğu (Sosyalist Gençlik örgütü vardır: GBS) artık kabul edilmeye başlandı.

Fakat oportünist tavır buradada karşımıza çıktı. Öğrencilerin akademik demokratik örgütlenmesini sosyalist gençliğin örgütlenmesine (GSB) alternatif olarak çıkartmaya çalışıyorlar. Ve bu sosyalist ilkelere sığmayan tavırlarını binbir dereden su «izah» etmeye çalışıyorlar.

Gençliğin sosyalist örgütlenmesi vardır, burjuvazinin ve her renkten oportünizmin engellemesine rağmen istikrarlı bir biçimde gelişmektedir. Bir çok oportünist grupla birlikte burjuvazide bu güçlenmenin farkına varmış ve GSB üzerinde yoğun baskıya başlamıştır. Ama ne burjuvazinin baskıları nede oportünizmin çelmeleri gençliğin sosyalist örgütlenmesini yıkamıyacak onu yolundan çeviremiyecektir.

Gençliğin örgütlenmesi konusundaki yanlış görüşler öğrencilerin federasyonlaşma yolunda birim derneklerinin kurulduğu ve doğru yolda muntazam adımlar attığı bu günlerde zararlı etkilerde bulunabileceği, kurulacak olan, öğrencilerin demokratik örgütünün gelişmesini zaafa uğratabileceğinden özellikle eleştirilmeli, etkisiz hale getirilmedir. Bu amaçla daha sonraki yazılarımızda da devam edecek bu yazı dizimizde ilk olarak «İlerici Yurtsever Gençlik» gazetesi tarafından getirilen görüş ve önerileri inceliyeceğiz.

«Kafaları berrak olmayan» öncüler:

Daha önceki sayılarımızda, genel olarak gençliğin ve özel olarakta üniversite gençliğinin örgütlenmesinin nasıl olması gerektiğini belirtmiştik. Burada bu meseleyi tekrar uzun uzun anlatmayı gerekli görmüyoruz. Ancak son günlerde, eski yanlış görüşlerin tekrar ortaya sürüldüğünü görüyoruz. Bu açıdan bu yanlış görüşlerin bir kere daha teşhir edilmesi gerekmektedir.

İşçi sınıfı hareketi içinde eskiden beri varolan ve bugünde yeni ilerlemeler kaydeden sağ çizgi kendisini cılız bir çekirdektede olsa gençlik hareketi içinde göstermektedir. Bu sağ pasifist çizginin gençlik yığınları için de politik durumdan da faydalanarak arttırmaya çalıştığı etkisini kırmak ve yanlış görüşlerin, geniş gençlik yığınları içinde, sergilenmesini yapmak gerekmektedir.

Bu sağ çizginin temsilcilerinden biri olan «yurtsever»ciler, gençliğin devrimci birliğinin sağlanması için, ancak «bu birliğin nasıl sağlanması konusu hepimizin kafasında tam anlamıyla berraklaşmamıştır.» diyerek (1) ve çıkan sayılariylede bunu doğruluyarak işe başladılar.

Gençliğin sınıfsal konumu ve örgütlenmesi hakında görüşlerini anlatan bu yazıda «yurtseverciler» herşeyi söyleyip, ama özünde hiç bir şey söylemeyen bir politika ile meseleyi karmakarışık hale getirmişlerdir. Gençliğin sınıfsal konumu toplumsal mücadeledeki yeri ve görevleri ve gençliğin çeşitli kesimlerinin nasıl örgütlenmesi gerektiği konularında mutlak ifadelerle belirtilen açık olmayan bir görüşleri vardır.

Gençliğin iki tip örgütlenmesi gerektiğini belirterek şöyle diyorlar: «a- Bağlı oldukları sınıfların meslek ve politik örgütlerinde (sendikalar, kooperatifler, partiler vs) «b- Bağımsız gençlik örgütlerinde:

Gençliğin kendi akademik-mesleki örgütleri içerisinde toparlanması ve yine çeşitli gençlik kesimlerinin siyasi tutumlarına göre kümelenmesi ve örgütlenmesi doğru bir ilkedir. Gençliğin her kesimi (işçi, öğrenci ve köy) kendi sınıfsal konumları içerisinde mesleki (akademik) örgütlenmelerini yaparlar ve bu örgütler demokratik yığın örgütleridir. İşçi gençlik, yazıda da belirtildiği gibi sendikalarda, öğrenci gençlik kendi okul derneklerinde örgütlenerek akademik-mesleki-demokratik mücadelelerini yürütürler. Bu örgütlenmeler aynı zamanda anti-faşist ve anti-emperyalist derneklerdir. Zaten kitlelerin içinde bulundukları somut durumdan kalkarak örgütlenmeyen, onların taleplerine cevap vermeyen bir örgütlenme yere basmayan boşlukta bir örgütlenme olacaktır. Gençliğin her kesiminin akademik-mesleki-demokratik örgütlenmesi, bu şekilde yapılırsa o zaman ancak en geniş kesimleri bünyesinde toplayan yığın örgütlenmeleri gerçekleştirilebilir.

Gençliğin çeşitli kesimlerinin Sosyalist unsurları ise ancak kendi politik örgütlenmeleri içinde yani Sosyalist Gençlik örgütleri içerisinde örgütlenirler. Bu hiç bir zaman Sosyalist Gençlik kesiminin, diğer gençlik yığınlarından kopuşu, onlar içindeki çalışmanın bırakıldığı anlamına gelmez. İddia edildiği gibi Sosyalist Gençliğin ayrıca örgütlenmesi, gençlik yığınlarıyla, sosyalist gençlik arasına «yapay engel»ler konması anlamına gelmez. Aksine Sosyalist Gençliğin, gençlik yığınları içerisinde daha örgütlü, daha bilinçli bir mücadele yürütmesini getirecektir. Nasılki sosyalist gençlik örgütleri de yığınsal nitelikte örgütlerdir.»

Marksist-Leninist bir partinin ayrıca ve dar anlamda örgütlenmesinin geniş emekçi yığınlarından kopuşu anlamına gelmediği gibi, ama aksine böyle bir örgütlemenin yapılması mücadelenin daha daha örgütlü yürümesini gerektirecektir. Lenin bunu çeşitli yazılarında belirtmiş ve «siyasi bakımdan birbirine benzemeyen kümelerin» ayrışmasından yana olduğunu söylemiş ve «sosyalist gençliğin diğer siyasi kümelerden ayrılmasının» gençlik yığınlarından kopuşu anlamına gelmeyeceğini ifade etmiştir.

Yine aynı şekilde Dimitrov da bu konuda oldukça açık olan yazılar yazmıştır. Dimitrov şöyle diyor: «Biz ortaklaşa kavgayı örgütlenme konusunda gösterilen tüm çabaları kutluyoruz, çünkü şimdi, proletarya ve Sosyalits gençlik için temel görev, faşizme karşı, savaş tehlikesine karşı **tek cephe kurmak** (altını biz çizdik) burjuvaziyi yıkma kavgası ve proletarya devriminin zaferi için emekçi gençliğin **tek sınıf** örgütünü (altını biz çizdik) oluşturmaktır. (Gençlik için notlar, S 77) Burada da görüldüğü gibi mesele oldukça açıktır. Ancak küçük burjuva dar kafalılığı bunu görmemezlikten gelebilir.

Yazı daha öncede belirttiğimiz gibi oldukça karışık ve birbirleriyle çelişik haldedir. Bir yerde Sosyalist Gençlik örgütleri, gençliğin en üst örgütlenmesi olarak kabul edilmekte, daha sonra ise «ölü semalar» olarak nitelenmektedir. Burada meseleyi reddedememenin getirdiği utangaçlık görülmektedir. Bu yüzden olacak «yurtseverci» baylar Sosyalist gençlik örgütleri ile demokratik örgütlenmeler arasındaki farkı bir kalemde silip atmaktadırlar. Sanki her ikisinide bir ve aynı örgütlenme gibi gösterme gayretkeşliğin içine düşmektedirler. Şöyle diyorlar: «Bütün gençlik örgütleri ve onun en üst biçimi olan» Sosyalist gençlik örgütleride yığınsal nitelikte örgütlerdir. «Sosyalist gençlik için dar, çeşitli gençlik kesimleri için geniş örgütler kurulmalıdır» şeklinde ileri sürülen her tez, Sosyalist Gençlerle geniş gençlik kitleleri arasında yapay engeller koymakta ve sonuçta Sosyalist gençliği kendi tiklesinden soyutlamaktan öte bir işe yaramaz.

Şüphesiz ki sosyalist gençlik örgütleri yığınsal nitelikte olan örgütlerdir. Ama bu örgütlenme diğerlerinden farklı olarak bünyesinde sadece ve sadece sosyalizmi kabul eden unsurları (sempatizanlar dahil) bünyesinde toplar. Ve bu yüzden sosyalist gençlik örgütlerinin yığınsal olmaları, demokratik örgütlerin yığınsal olmalarından özde farklıdır. Demokratik kitle örgütleri, bünyelerinde bir görüş değil, bir çok görüşü birden barındırır. Eğer bu demokratik örgütlenme mesleki-akademik bir örgütlenmeyse, anti-faşist tüm unsurları bünyesinde toplamayı amaçlar. Sosyalist gençlik örgütleri çatısı altında Sosyalist gençliğin (sempatizanlar dahil, dürüst ve inanmış herkesi) tümünü toparlamayı amaçladığından yığınsal bir nitelik arzeder, ancak sosyalizm bir sınıfın dünya görüşü olduğundan dolayıda, bu örgütler aynı zamanda sosyalist kadro örgütleridirler. Bütün kitlenin sosyalist olması, sınıfsal konumlarından dolayı beklenemez, bu mümkün de değildir. Gençliğin de çok geniş bir kesimi anti-faşist ve anti-emperyalist olmasına rağmen sosyalist değildirler. Hatta diğer politik görüşlere nazaran nicelik olarak daha azdırlar.

Sonra «Bağımsız gençlik örgütlerinden» bahsedilmektedir. Bu bağımsız gençlik örgütlenmesinin ne olduğu, nasıl gerçekleştirileceği ve mücadeledeki yer ve görevinin ne olacağı açık değil. Bütün örgütlenmeler «örgütsel» anlamda birbirinden bağımsız örgütlerdir. Gençlik örgütleride örgütsel bağımsızlığı olan örgütlerdir. Gerek gençliğin Sosyalist örgütlenmesi ve gerekse akademik-mesleki demokratik örgütlenmeleri bu ilkeye uygun olmak zorundadır. Sosyalist gençlik örgütlenmeleri tavır olarak işçi sınıfı partisine bağlı olan örgütlerdir. Diğer örgütlenmelerde ise parti kendi üyeleri vasıtasiyle politikasını etkin hale getirmeye ve politik olarak yön vermeye çalışır. Peki ama burada sözü edilen «bağımsız gençlik örgütleri» neyin nesidir. Lenin'den aktarılan pasajdada açıkça görüleceği gibi, orada «örgütsel bağımsızlıktan» sözedilmektedir. Kasıt aynı ise o zaman gençlik örgütlerinin başına «bağımsız» kelimesinin konulmasının ne anlamı var. Görüldüğü gibi bu noktada da «yurtseverci» baylarımızın görüşleri açık değil. Bütün yazı boyunca sık sık geçen «yeni tip örgütlenme» yaygarasını haklı çıkarabilmek için yapılan bir zorlamadan öteye gitmeyen bir davranış.

Başyazıda, gençliğin üç kolunun ayrı ayrı örgütlenmesini ve bunların muhakkak merkezi bir gençlik örgütü çatısı altında birleştirilmesinin gerektiği söyleniyor. Görünüşte oldukça iyi bir öneri ancak bu nasıl gerçekleştirilecek işte «yurtsevercilerin» yazılarında bu yok. Sonra böyle bir örgütlenme mümkün müdür? Bizce hayır. Çünkü herşeyden önce bu ayrı ayrı örgütlenmelerin niteliği belirtilmemiş ve es geçilmiş, ikincisi işçi gençliğin sendikaların dışında ve sosyalist gençlik örgütleri dışında acaba nasıl bir örgütlenme si var ve bu örgütlenme hangi temel üzerine oluyor. Böyle bir örgütlenme **ekonomik-demokratik** örgütlenme olmuyacağına göre (çünkü bunlar sendikalardır) ve yine politik örgütlenmesinin ise sosyalist gençlik örgütleri olduğuna göre, bu bahsedilen «yeni tip» örgütlenme nedir? Yazıda bir yandan gençliğin üç kesiminin ayrı ayrı örgütlenmesini ve bunların bir federasyon çatısı altında toplanması gereği ileri sürülüyor, diğer yandan ise yazıda bahsedilen üç tip gençlik örgütünün (bunlar 1. tip İYÖKD, AYÖKD, 2. tip DEMAKD, ODTÜ-DER 3. tip Kültür ve dayanışma dernekleri) federasyonlaşması ileri sürülüyor. Yine aynı bölümde İYÖKD'nın niteliğini yitirdiğini, onun için okul birim derneklerinin kurulmasından bahsediyorlar. Burada açık bir samimiyetsizlik yoksa, tam bir küçük burjuva dar kafalılığı göze çarpmaktadır. Sonra bütün bu örgütler federasyona teker teker mi katılacaklar yoksa, öğrenci örgütler kendi aralarında, kültür ve dayanışma dernekleri kendi aralarında merkezileşerek mi bu federasyona katılacaklardır?

Bütün bunlar gösteriyorki «yurtsever»ci baylarımız açık bir zorlamanın ve «yeni tip» bir örgütlenme yaratma çabasının (!) doğurduğu sıkıntılar içerisindedirler. Yaptıkları bütün doğru bilinen ilkeleri ters yüz etmekten öteye gitmemektedir.

(*) Sormak lâzım bu baylara: acaba gençliğin örgütlenmesi işine «bu konu kafanızda tam anlamiyle berrak» olduktan sonra çıksaydınız sosyalist hareket için daha faydalı olmazmıydınız?

KARL MARKS

Cenevre Kongresi Delegelerine Talimat

I — **Enternasyonal'in 3-8 Eylül** arasında Cenevrede toplanan Birinci Kongresine katılan delegeler için hazırlanan bu talimat Karl Marks tarafından kaleme alınmıştır. Delegelere sunulan bu talimatın genç işçilerle ilgili bölümünü aynen yayınlıyoruz. Yazı Ser yayınları tarafından yayınlanan» Marks-Engels, Birinci Enternasyonal'de Örgütlenme Meselesi» adlı eserden alınmıştır.

ÇIRAKLAR

GENÇLERİN VE ÇOCUKLARIN ÇALIŞMASI

(Her iki cinsten)

Çağdaş sanayinin her iki cinsten çocukları ve gençleri, yüce sosyal üretim çalışmasına katılma eğilimini-her ne kadar sermayenin hükmü altında çarpıtılarak iğrenç bir hale geldiysede- ilerici, sağlıklı ve meşru bir eğilim olarak görüyoruz. Toplum akla uygun bir duruma geldiğinde, nasılki hiçbir sağlam yetişkin tabiatın genel kanundan, yani yiyebilmek için çalışmak ve yalnızca kafasıyla değil koluylada çalışma kanunundan muaf tutulamazsa, aynı şekilde, dokuz yaşından itibaren bütün çocuklar üretici emekçi haline gelmelidir.

Ancak şimdilik, yalnızca işçilere ait olan her iki cinsten çocuk ve gençleri ele almak durumundayız. Bunların, farklı şekillerde ele alınacak' üç sınıfa ayrılmaları gereklidir. Birinci sınıf dokuz -on iki, ikinci onüç- On beş ve üçüncü onaltı, on yedi yaşları kapsayacaktır. Birinci sınıfın her hangi bir iş yeri ya da ev işinde çalıştırılmasının kanunen iki saatle, ikinci sınıfın dört, üçüncü sınıfın altı saatle sınırlandırılmasını teklif ediyoruz. sınıfa en az bir saat yemek ve dinlenme arası verilmelidir.

İlk okul eğitimine dokuz yaşından önce arzu edilen bir şey olabilir, ancak biz burada yalnızca, işçiyi sermaye birikimi için basit bir alet derekesine indiren ve muhtaç ana, babaları köle sahipleri, kendi çocuklarının satıcısı haline getiren bir sosyal sistemdeki eğilimlere karşı en gerekli panzehirleri ele alıyoruz. Çocukların ve gençlerin hakları fiilen korunmalıdır. Onlar, kendi adlarına hareket etmeye muktedir değildir. Dolayısıyla onlar adına hareket etmek toplumun görevidir.

Orta ve yüksek sınıflar çocuklarına karşı görevlerini ihmal ediyorlarsa, bu kendi suçlarıdır. Bu sınıfların sahip olduğu imtiyazlardan nasibini alan çocuk, ana, babasının etkilerini çekmeye mahkumdur.

İşçi sınıfının durumu ise çok başkadır. İşçi hür bir unsur değildir. Bir çok durumda, kendi çocuğunun gerçek çıkarları ya da insanın gelişmesinin normal şartlarını dahi anlayamayacak derecede cahildir. Mamafih, işçi sınıfının daha aydınlanmış kesimi, sınıfının ve dolayısı ile insanlığın geleceğinin tamamen genç emekçi kuşağın yetiştirilmesine bağlı olduğunu çok iyi anl.-yor. Onlar her şeyden önce, çocuk ve genç işçilerin mevcut sistemin ezici etkilerinden kurtarılması gerektiğini biliyorlar. Buda ancak sosyal mantığı sosyal kuvvete dönüştürerek gerçekleştirilebilir, ve belirli şartlar altında bunu, devlet iktidarı ile uygulatılan genel kanunlar yoluyla yapmaktan başka metot yoktur. Böyle kanunları uygulatmakla, işçi sınıfı hükümet iktidarını kuvvetlendirmiş olmaz. Tam tersine, bugün kendisine karşı kullanılan iktidarı, kendi aracı haline dönüştürmüş olur.

Bu açıdan hareketle diyoruzki, hiç bir ana baba yada işverenin, eğitimle birleştirilmediği takdirde, gençliğin emeğini kullanmasına izin verilmemelidir.

Eğitim deyince üç şey anlıyoruz.

Birincisi: Zihinsel eğitim.

İkincisi: Jimnastik okullarında ve askeri eğitimle verildiği gibi, bedeni eğiti.

Üçüncü: Bütün üretim süreçlerinin genel ilkelerini veren ve aynı zamanda çocuğu ve genci, bütün mesleklerin ve temel aletlerinin pratik kullanım ve bakımına alıştıran teknolojik eğitim.

Derece, derece gelişen ve yükselen bir zihinsel, jimnastik, ve teknolojik eğitim kursu, genç emekçilerin sınıflandırılmalarına uygun bir şekilde hazırlanmalıdır. Teknolojik okulların bedelleri, kısmen ürettikleri malların satımından karşılanmalıdır.

Karşılığı ödenen üretici emeğin, zihinsel eğitimin, bedeni idmanın ve politiknik eğitimin birleşmesi, işçi sınıfını yüksek ve orta sınırların çok üzerine çıkaracaktır. Söylemeye gerek yokki, dokuz yaşından onyedi yaş dahil olmak üzere bütün çocuk ve gençlerin gece çalışmasında ve sağlığı bozucu bütün mesleklerde çalışması kanunen kesin olarak yasaklanmalıdır.

GSB'den haberler...

İŞÇİLER-KÖYLÜLER-EMEKÇİLER...

Gün geçmiyor ki, basında öğretmenler kıyıma uğruyor, ilericiler, demokratlar, yurtseverler, SOSYALİSTLER öldürülüyor...

Adana'da işçi Hüseyin Örek komandolar tarafından öldürüldü...

Bir sendika kongresi komandolar tarafından basıldı..

Dört ayda BEŞ öğrenci komandolar tarafından öldürüldü...

Son olarak da G.S.B. Gaziosmanpaşa Şubesi üyesi MUHARREM ÇİVİKIRAN başına kurşun sıkılmış olarak evinde ölü bulundu...

Haberlerini duymayalım, okumayalım...

KARDEŞLER...

Yurdumuzda her geçen gün yeni yeni grevleri, direnişler, boykotlar, yürüyüşler ile birlikte işçi sınıfı ve emekçi halkımızın DEMOKRATİK HALK İKTİDARI mücadelesi yeni yeni mevziler kazanmaktadır. Gelişen bu mücadele karşısında; emperyalist-kapitalist sistemin içine düştüğü üçüncü bunalımın da etkisiyle, bu sisteme bağımlı yerli hakim sınıfların ekonomik ve siyasi bunalımı da derinleşmektedir. Bu bunalımdan en az zararla kurtulmak isteyen tekelci sermaye ve onun siyasi sözcüleri MC iktidarı «Ücretler dondurulsun», «Grev hakkı kısıtlansın», «Dernekler kanunu değişsin» çığlıklarıyla halkımıza yaşama hakkı tanımak istemiyorlar.

Bu nedenle finans-kapitalin sözcüleri MC iktidarı işçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerinde faşist baskı, terör ve saldırılarını yoğunlaştırmışlardır. Hakim sınıflar son tahlilde ekonomik ve siyasi bunalımdan en az zararla kurtulmayı faşizmde görmektedirler.

NEDİR FAŞİZM?

«Faşizm emekçi kitlelere karşı sermayenin en azgın saldırısıdır.» «Faşizm finans-kapitalin en gerici, en şoven, en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğüdür.»

«Faşizm burjuvazinin sınıf hakimiyetinin son aşamasıdır.» Faşizm bir avuç para babasının zora, silaha, kana dayanan diktatörlüğüdür. Faşizm yoksullar için, bütün emekçiler için yoksulluğun artması demektir.

Faşizm milliyetçi duyguları körükleyerek savaş kışkırtıcılığı yapar. Halkları halklara düşman eder. Vahşi ve katildir. Saldırgan güruhlar besler, bu saldırganlarını sosyalistlere, bilinçli işçi önderlerine, direnen işçilere saldırtır.

Faşizm kan döker, sokak ortalarında cinayetler, baskınlar, darağaçları, işkenceler, zindanlar, düşünce özgürlüğünün kısıtlanması, kisıtlanması, kitapların yakılması, ağızların mühürlenmesi faşizmin mücadeleyi sindirme yöntemleridir.

Tüm bunlara rağmen faşizmin gelmesi kaçınılmaz mıdır? HAYIR. İşçi sınıfı önderliğinde köylülerin, ilericilerin, demokratların, yurtseverlerin tutarlı mücadelesi ile faşizmin gelmesi engellenebilir. Ancak kapitalist sistem varolduğu müddetçe faşizm tehlikesi tepemizde demoklesin kılıcı gibi duracaktır.

Peki; kapitalizmi devam ettirmek isteyen, sömürülenle sömürenin barış içinde birarada yaşayabileceğini öneren, faşizme karşı emekçi halkımızın aktif mücadelesini reddeden sosyal-demokrasi ya da «demokratik sol» faşizm tehlikesini ortadan kaldırabilecek midir? Hayır. «Çünkü faşizm bir burjuva iktidarının diğer bir burjuva iktidarıyla yer değiştirmesi demek değildir.» Onun için faşizmi DEMOKRATİK HALK İKTİDARI ortadan kaldıracaktır.

İlericiler, demokratlar, yurtseverler işçi sınıfı ve emekçi halkımızın verdiği BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM mücadelesine omuz verelim.

YARINLAR, ÇÖKMEKTE OLAN KAPİTALİZMİN ve ONUN PİS KENEFİ FAŞİZMİN DEĞİL TÜM EMEKÇİ HALKLARIN GÖZLERİNİ DİKTİĞİ YÜCE SOSYALİZMİNDİR...

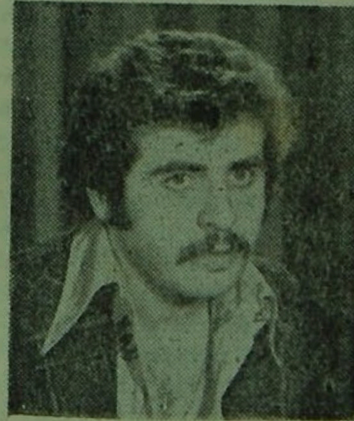
KAHROLSUN EMPERYALİZM ve FAŞİZM

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI ve EMEKÇİ HALKIMIZIN EMPERYALİZME ve FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ

YAŞASIN SOSYALİZM

YAŞASIN SOSYALİST GENÇLİĞİN MÜCADELE BİRLİĞİ

GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ (GSB) BERGAMA ŞUBESİ

MENAF SARIKAYA

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde bir arkadaşımızı daha kaybettik. G.S.B. (Genç Sosyal Devrimciler Birliği) Merkez Şube Yönetim Kurulu üyesi MENAF SARIKAYA. 17.12.1975 günü evinde ölü bulundu. Yapılan araştırma sonucunda havagazından zehirlenerek öldüğü tesbit edildi. Ama bu normal bir ölüm değil, tamamen kapitalist düzen ve onun savunucularının kurbanı olan bir ölümdür. Zira patlayan havagazı borusunu havagazı şirketine haber verip 400 lira ödeyerek kapattırmayan ve borunun ağzını tahta ile tıkayıp gazın etrafa yayılmasına sebep olan metüahhit ve ev sahibinin sebep olduğu bir cinayettir. Ailesine ve tüm devrimcilere başsağlığı dileriz. Mücadelemize önder olsun.

YUSUF KÜPELİ'YE ÖZGÜRLÜK

(baştarafı 1. sayfada.)

için çaba harcıyan tüm demokratik güçler faşist tırmanışa karşı demokratik kazanımların korunması için bütün çabalarını birleştirmelidir. 14 Ekim sonrasında çıkarılan af yasasından yararlandırmayan tüm siyasi tutukluların serbest bıraktırılması demokratik mücadelemizin en başta gelen görevlerindendir.

Yeni bir sınırsız affın çıkması mutlaka zorunlu olmakla beraber bunun çok hasta birinin serbest bıraktırılmasından daha kapsamlı ve nispeten uzun vadeli bir demokratik mücadelenin ürünü olacağı aşikardır. Tüm siyasi tutukluların kanuni dayanakları olan 141-142 maddelerin kaldırılması için çalışmakla beraber halen ölmekte olan Yusuf Küpeli durumu ve mevcut burjuva kanuni mevzuata göre serbest bırakılmasının mümkün olmasını göz önüne alarak derhal Yusuf Küpeli arkadaşın serbest bırakılmasını ve tedavi olmasını sağlayacak demokratik kamu oyunu oluşturmalı bu konuda acil demokratik kampanya açmalıyız.

Tüm demokratik ilerici kuruluşlar, sendikalar, partiler tedavi imkanının engellenmesi yüzünden ölen Hatice Alankuş ve Harun Karadeniz örneklerini de hatırlayarak bu konuda kendilerine düşen devrimci yükü omuzlamalıdırlar.

Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesi üzerine

Hakim üretim tarzı kapitalizm olan ülkelerde, burjuvazi, başta işçi sınıfı olmak üzere sömürdüğü tüm sınıf ve tabakaları baskı altında tutabilmek için onları örgütsüz bırakmak istediği artık hepimizin bildiği bir gerçek.

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesi örgütlü olduğu takdirde çok daha güçlü olacaktır. Kapitalizmde sonuna kadar kararlı en devrimci sınıf olan işçi sınıfı, kendi sınıfının olduğu kadar Burjuvaziye karşı toplumsal muhalefeti oluşturan diğer sınıf ve tabakalarında örgütlenmesiyle ilgilenmek zorundadır. Bu zorunluluk onun tarihsel görevinin yarattığı bir zorunluluktur.

Tüm bu söylediklerimiz şu gerçeği açıkça gösteriyor. Sosyalistler olarak gelişen mücadelenin yarattığı önemli sorunlara cevap vermek yolunda çalışmalıyız. Öğrenci gençlik içinde bu görev, yanlış örgütlenmelerin açığa çıkarılması, öğrenci gençliğin en geniş kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist mücadele içine çekilmesi ve bu yolda öğrenci gençliğin akademik ve demokratik talepleri doğrultusunda işçi sınıfının biliminden sapmadan doğru örgütlendirilmelerin oluşturulması şeklinde kendini göstermektedir.

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Ülkemizde uzun süre gençlik deyince akla öğrenci gençlik ve onun sadece yüksek öğrenimde olan kesimi akla gelmiştir. Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesi gündeme gelmemiş, bu yönde bir kaç harekete rastlanmışsada bunlar işçi sınıfı biliminden uzak kitlelerden kopuk, sosyalistlerin gelip gittiği 'Demokratik kitle örgütleri' olmuşlardır. Günümüzde gelişen mücadelenin orta öğrenim gençliğinde yansıması bizi dünkünden daha uyanık ve bilinçli bir orta öğrenim gençliğiyle karşılaştırmaktadır. İşçi sınıfımızın Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesinin gelişmesi, kapitalizmin çelişkilerinin iyice belirginleşmesi, gençliğin bu kesimininde daha fazla politize olmasını ve her geçen gün daha geniş kitlelerin 'tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu görmesini, dolayısıyla akademik - demokratik haklarına daha bilinçli bir şekilde sahip olmasını getirmektedir. Bu yazımızda Lise gençliğinin mücadele için öneminden yola çıkarak sorunları ve talepleri konusunda en doğru örgütlenme şeklinin ne olduğu konusunda öneriler getireceğiz. Çünkü Dimitrof'un dediği gibi:

'Gençlik kime aitse gelecek onundur' sözü doğrudur. Bu basit bir sözcük değil, tarih tarafından onaylanmış bir gerçektir. Bunu asla unutmamalıyız. Gençliği, onun maddi ve kültürel çıkarlarının savunulması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla devrimci kavga için kazanıp çekmek gerekir.

(Dimitrof, Gençlik için notlar. S. 77)

LİSE GENÇLİĞİNİN SORUNLARI

a) Bugün birçok liselerde görülen okul aile birlikleri, yardımlaşma dernekleri, vs. gibi dernekler öğrencilerin yararına çalışmamaktadır. Genellikle bir kaç zenginin elinde olan bu dernekler vasıtasıyla yoksul öğrencilere yardım adı altında türlü çirkeflikler yapılmaktadır. Örneğin İstanbuldaki bir lisede okul aile birliğinin adı öğrenciler arasında 'herkese bir araba' derneğidir. Çünkü öğrencilerden toplanan paralarla okul idarecilerine ve okul aile birliğinin ileri gelenlerine araba alınmaktadır. Bu insanlık dışı adi tutum ancak bu öğrencilerin bu dernekleri denetliyebilmesi ile sona erebilir.

b) İdareci baskısı, keyfi uygulamalar lise gençliğinin önemli sorunlarından birisidir. Bir çok lisede faşist idareciler tarafından ilerici öğrencilere akıl almaz baskılar uygulanmaktadır. Darüşafaka Lisesinde gördüğümüz gibi. İlerici öğrenciler 'komik' bahanelerle okuldan atılmaktadırlar. Haysiyet divanı denilen bir kuruluş vardır', liseler de. Bu kuruluşun amacı disiplin cezası alacak öğrencilerin durumunu görüşmek, ağır olmayan suçların disiplin kuruluna gitmemesini sağlamaktatır. Oysa pratikte hiçte öyle olmamaktadır. Örneğin, Şehremeni Lisesinde Haysiyet Divanı (yani öğrencilerin çıkarlarını koruyacak olan bu kuruluş) idareciler tarafından seçilmektedir. Faşist bir idarecinin haysiyet divanına kimi seçeceği malumdur.

c) Öte yandan eğitimin pararsız olması en başta gelen taleplerden biridir. Eğitimin paralı olması, öğretmenler tarafından özel dersler verilmesi, Dershaneler vs. eğitimin ne kadar 'yoksul halk çocuklarına' seslenebildiğini ve 'eğitimde fırsat eşitliğinin'ne kadar uygulandığını göstermiyor mu?

d) Eğitsel kol çalışmalarına önem verilmemektedir. Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük kent liselerinin bazılarında önem verilse bile kitlevi karakteri olmamakta ya da çok yozlaştırılmış bir şekilde yapılmaktadır. Eğitsel kol çalışmaları sayesinde öğrencilerin ülke sorunlarını görüp giderek bunların kapitalizmin getirdiği bozukluklarları olduğunu kavrayacağını bilen Burjuvazi bu konuyu yozlaştırmaya özel bir önem vermektedir.

e) Türkiye de eğitim, ortaçağ eğitiminden pek farklı değildir. 6 senelik orta-öğrenimden sonra hangi öğrenci olaylara bilimsel açıdan bakma yeteneğini kazanabilmiştir? Yığınla gereksiz ıvır zıvır dolu kitaplar bilinçli olarak 'eğitmeme amacına hizmet ediyor' bir sürü boş kalıplar, soyut kavramlar ve ters, bilim dısı izahlar ezberletiliyor. Oysa biz, ülke sorunlarını, emekçi halkın iç yakıcı dertlerini dile getiren ve bu sorunların çözüm yollarını araştırmaya sevkedici bir eğitim sistemini savunuyoruz. (Sosyalist Gençlik. Sayı: 10, Sayfa: 6)

f) Irkçı şöven baskıların uygulanması, Anadolu - Büyük Kent liseleri arasındaki farklar, liselilere dernek kurma hakkının tanınmaması vs. gibi yukarıda özetlemeye çalıştığımızın dışında daha bir çok sorunlar sayılabilir.

Tüm bunlar kapitalist üretim tarzının yarattığı sorunlardır. Burjuvazi lise gençliğini ülke sorunlarıyla ilgilenmeyen, ne yapıp yapıp 'kendini kurtarmayı' düşünen yozlaşmış, geri kafalar olarak yetiştirmeyi ister. Öğrencilerin okul yönetiminde hiç bir söz hakkı olmamasıda buna eklenince yüzlerce, binlerce irili, ufaklı sorun doğmaktadır.

NASIL BİR ÖRGÜT?

Tüm bu sorunları çözmek için lise gençliğinin bir çok akademik - demokratik sorunları olacaktır. Bu taleplerde sorunlara bakılınca anlaşılıyor zaten. Ancak şu kadarını söyliyelim, tüm bu talepleri birleştirirsek en genel şekliyle tüm sorunları kapsayan bir talep çıkar ortaya: Öğrencinin okul yönetimine katılması. Öyleyse lise gençliğinin örgütlenmesinde göz önüne alacağımız kıstaslardan biride bu olmak zorundadır. Hem en geniş kitleyi anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin içine çekmek, ve bunu yaparken öğrencinin okul yönetimine katılmasını sağlamak zorunluluğu doğmaktadır.

Örgütün amaçlarından en önemlisi, 'Daha geniş kitlelere gitmek, daha geniş kitleleri kazanmak, daha geniş kitleleri Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesine çekmek' (Sos. Gençlik. Sayı: 9, Sayfa: 4) olmalıdır. Açıktırki tepeden inme; kitlelerden kopuk bir örgütlenme hiç bir çözüm getirmiyecektir. Lise gençliği üzerinde biraz kafa yorulursa 9. Eğitim Şürasının kararları içinde 'Öğrenci Yönetim Kurulu' diye bir madde görülecektir. Bu gün her yerde öğrenci birliği diye bilinen bu kurullar her lisede tüm kitlenin temsil edildiği, gerçekten o lise öğrencilerinin temsilcisi olabilecek tek örgüttür. Ve bu gün Plevne lisesi, Darüşşafaka lisesi, Kültür koleji gibi bazı liselerde bu örgütler kurulmuştur. Tüm liselerde öğrenci birlikleri kurmak temel görevimiz olmalıdır. Giderek bu birliklerin temsilcileri tarafından bir demokratik lise derneği kurulabilir. Federasyon şeklinde anlaşılmasın bu, öğrenci birlikleri dernek olmadığı için federasyon diyemeyiz. Ancak öğrenci birliklerinden giden temsilciler kurulacak derneğin genel kurulunu oluştururlar.

Ancak bu tür bir örgütlenme ilkesiyle kurulacak dernek, lise gençliğinin akademik - demokratik mücadelesini yönlendirip, lise gençliğinin gerçek temsilcisi olabilir. Yoksa istediğimiz kadar 'Ben lise gençliğinin temsilcisiyim' diye bar bar bağıralım, hiç bir sonuç çıkmayacaktır. Sosyalistlerin görevinin ne olacağı ise açıktır. Bu derneğin bilim doğrultusunda gitmesi, demokratik kitle örgütü anlayışına uygun işlemesi yani daha geniş kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist mücadele içine çekilmesini ve böylece işçi sınıfının siyasi hareketinin güçlenmesi yolunda bir adım daha atılmasını sağlamaktır.

Özetlersek, bu gün orta öğrenim gençliğinin acil görevi öğrenci birliklerini kurmak, akademik - demokratik talepler için örgütlü bir kavga vermek ve anti-faşist anti-emperyalist mücadeleye en geniş kitleleri katarak, sosyalizm mücadelesinde atılacak adımlardan birisini atmak olmalıdır. Emek ve güçlerini insanlık yararına, onun gelişmesi için kullanmak istiyen, barbarlık ve yıkım yolunda gitmek istemiyen öğrenciler için tek yol vardır. Proletarya tarafında yer alıp faşizme karşı verilecek mücadelede saf tutmak ve kapitalizme savaş açmak (Dimitrof' Gençli kiçin notlar. 5.82)

Faşist baskıların alabildiğine arttığı günümüzde daha bir önem kazanmaktadır. Örgütsüz, bireysel keskinliklerin lise gençliğine zarardan başka birşey getirmediğini, sosyalistlerin kitlelerden tecrit olduğunu çok gördük. Amaç, daha geniş kitleleri mücadeleye sokmak olmalıdır. Öyleyse bu gün orta öğrenim gençliği içinde sloganımız budur.

ÖĞRENCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ.

HAB

ANKARA : Hukuk Fakültesinde
talepleri kabul edilmiyen öğrenciler b
Kız teknik öğretmen okulunda d
boykot sırasında polis okulu bastı, 3 ö
silcisi kız arkadaşı, direnişi kırmak a
altına aldı. Fakat yılmadan bütünlük
renişleıine devam ettiler.

ODTÜ öğrencileri aylardır hertürl
darma ve idari baskıya göğüs gererek
leri boykotu başarıyla sonuçlandırdı
baştan beri fiilen yürüten ODTÜ-DE
rin fiili temsilcisi olarak kabul edildi.
renci temsilciliği seçimleri tamamen
arasında cereyan etti, ve tüm te
(ODTÜ-DER veya Bağımsız) devrim
dılar.

İSTANBUL : Atatürk eğitim enstit
leri demokratik taleplerini gerçekl
için 3 günlük boykota gittiler. Boyk
şarı ile sürdüren öğrenciler şunları
lerdi:

1) Polissiz, copsuz eğitim. Karak
sın.

2) Yurt açılsın.

3) İsteyen bütün öğrencilere bur
alma hakkı verilsin.

4) Yemekhane ve kafeterya öğren
timine verilmelidir.

5 Anti-demokratik yönetmenlik
lidir.

6) Okul akademi haline getirilsin

7) Belge ve bekleme kaldırılsın.

8) Okulda görevli işçilere sendi
tanınsın.

9) Öğrenci temsilciliği kurulsun.
yönetime katılsın.

10) Kıyılan öğretmenler görevlerin
edilsin.

SURUÇ : Öğretmen yokluğunu pr
800 liseli öğrenci boykota gittiler.

TRABZON : KTÜ de faşistler dev
cilere saldırdılar. 5 öğrenci yaralandı

DİYARBAKIR : Gündüz Ticaret L
cileri Akademik haklarını savunarak
boykot yaptılar.

ANKARA : Hacettepe üniversitesi
Yüksek Okulu öğrencileri demokratik
için boykota gittiler.

İSTANBUL : Bakırköy Lisesinde
yapmak zorunda kaldığı öğrenci tem
nuçlarını, kendi isteklerinin aksi sonu
şınca iptal etmiş, bunun üzerine öğre
kot yaparak yürüyüş düzenlemişlerdir
tik Lise', 'Halkçı - Eğitim' sürdürüle
polis önce 9 öğrenciyi yakalamış ama
serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

MALATYA : Malatya Lisesinde fa
fından 2 ci kattan aşağıya atılarak öl
zım Göktaş binlerce arkadaşının ve
katıldığı bir törenle köyüne götürüld
larının katilinin yakalanmasını istiyen
protesto eden liseliler boykota başladı

GÖNEN: Öğretmen olma hakların
rilmesi için boykot yapan 67 öğrenci
tıldı.

İZMİR : Ege üniversitesi Diş Hekin
cileri muayene ve tedavi ücretlerinin
sını protesto için boykota gittiler.

İSTANBUL : Gazetecilik Yüksek ok

AĞARAN G
YENİ BİR
YÜZLERİNİ
VE İMANLI
EMPERYAL
VE ÖLÜME
GÜLEREK
AL BAYRA
YENİ BİR
YENİ BİR

...ERLER...

demokratik
ykot yaptı.
evam eden
renci tem-
acıyla göz
içinde di-

polis, jan-
sürdürdük-
r. Direnişi
öğrencile-
Yapılan öğ-
devrimciler'
nsilcilikleri
ilel kazan-

sü öğrenci-
ştirebilmek
tlarını ba-
alep etmiş-

ol kaldırıl-

s ve kredi

ileuin yöne-

eğiştirilme-

al hakları

Öğrenciler

e geri iade

otesto eden

mci öğren-

sesi öğren-
iki günlük

Hemşirelik
Talepleri

kul idaresi
silciliği so-
la karşıla-
nciler boy-
'Demokra-
n direnişte
daha sonra

istler tara-
ürülen Ka-
devrimcinin
. Arkadaş-
ve faşizmi
ar.
n geri ve-
okuldan a-

liği öğren-
arttırılma-

ulu derne-

ği kapatıldı. 3 dernek yöneticisi 6 şar ay hapse mahküm oldular.

MOTORİZE KATİLLER : Son günlerde siyasi iktidarın açık desteği ile hareket eden faşist katiller, devrimcilere, öğrencilere yeni teknik imkanlarla saldırmaktadırlar. Özel otomobillerle pusu kuran, devrimciler üzerine ateş açıp kaçan faşistler ne hikmetse bir türlü (Ne bindikleri arabalar nede kendileri) tespit edilememektedir. Ankarada böyle bir pusuda 3 kişi, İstanbul'da İTÜ önünde 2 kişi yaralanmıştır. Aynı şekilde İstanbul Pertevniyal Lisesi önündede pusu kuran faşistler 3 liseliyi taraladıktan sonra kaçmışlardır. Arkadaş larının yaralanmasına sebep olan faşist saldırıyı protesto etmek istiyen tüm liseliler bir günlük boykot kararı almışlar, polis direnişi kırmak amacıyla 3 liseli devrimci öğrenciyi yakalamış, ama direniş başarıyla devam etmiştir.

İSTANBUL : Şişlide, Kanat Plastik fabrikasında 130 işçi faşist sendika MİSK ten DİSKE bağlı sendikaya geçince patron 9 öncü işçiyi işten atmış, bunun üzerine bütün işçiler arkadaşlarıyla dayanışma halinde direnişe gitmişlerdir.

Toplu iş sözleşmelerindeki uyuşmazlık sonucu 1800 Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası işçisi greve geçti. Direnişi başarıyla sürdüren işçiler, fabrikadan Paşabahçeye kadar süren, işçi ailelerinin de katıldığı bir yürüyüş düzenlemişlerdir.

EREĞLİ : Ereğli kömür işletmelerinde can güvenliği için gerekli tedbirler alınmadığını için 2 işçi arkadaşımız Göçük altında kalarak öldüler.

MALATYA : MC Hükümetini protesto etmek için Doğanşehirden Malatyaya yürüyüş düzenliyen Fasulye üreticileri Derneği başkanı ve yönetim kurulu üyeleri tutuklandı, yürüyüş yapmaları engellendi.

GAZİANTEPTE JANDARMA ZULMÜ : Kilis ilçesinin Fericik köyünde Seha Demir adlı köylü karakol komutanı baş çavuş Rıfat Özşahin emrindeki jandarmalar tarafından evinden alınarak dövülmüş, çeşitli işkencelere maruz bırakılmış, jeep arkasına bağlanarak yerlerde sürünmüş öldü zannedilerek dağ başında bırakılmıştır.

İZMİR : Dewilüks boya fabrikasında işveren vekili bir mühendisin bir işçiye hakaret etmesi üzerine 213 işçi direnişe geçti.

BURSA : Doğancı barajı inşaatında göçük altında kalan 6 işçiden biri öldü. Bu son olaydan sonra işletmedeki 250 işçi iş güvenliklerinin sağlanmadığı, tünel yapımında patron için daha karlı olduğu için çelik yerine ahşap dayanaklar kullanıldığını söyliyerek iş güvenlikleri sağlanıncaya dek direnişe geçmişlerdir.

ADANA : İncirlik Amerikan Üssünde çalışan 42 işçinin işten atılması üzerine arkadaşlarının tekrar işe alınması için 1400 işçi direnişe başladı.

İSTANBUL : İş güvenliği ve daha fazla ücret için 33 mezbaha işçisi greve gittiler. İşverenlerin lokavt uygulaması yüzünden Erhan Ekmek Fabrikasında 20, Rami Evim Ticarette 25, Gebze Demir Saç Galvaniz Fabrikasındaki 110 işçi grevde.

Eyüpte Santral dikiş Fabrikasındaki 325 işçi daha fazla ücret için yemek boykotuna başladı.

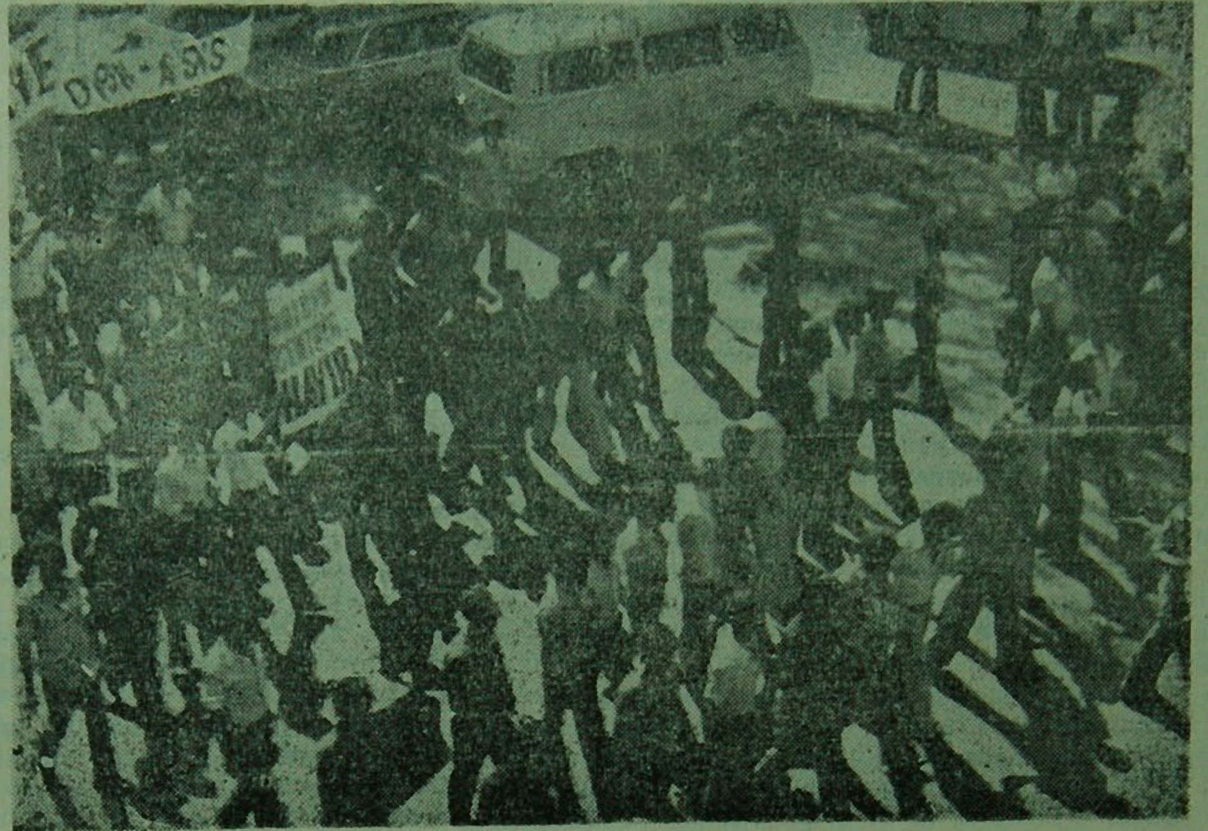
Çerkez köyde Asma iplik Fabrikasında 250 işçi bayram ikramiyesi almak için direnişe geçti.

TARSUS : Mensucat boya fabrikasında 3 aydır grevdeki 320 işçi Tarsus'tan Mersine protesto yürüyüşü yaptılar.

YENİ BİR DÜNYA İÇİN

ÜNLER İÇİN
DÜNYA UĞRUNA
DE CESARETİN ONURU
GÜCÜ DÖVÜŞEN DÜNYANIN
İZME KARŞI DÖVÜŞEN DÜNYANNIN

KOŞAN GENÇ SAVAŞÇILARIN
KLARI DALGALANSIN
DÜNYA İÇİN KARDEŞLER
DÜNYA İÇİN BU KAVGA
BU KAN
BU ZULÜM

Faşizmin kanlı saldırıları mücadelemizi durduramayacaktır

İŞÇİLER, KARDEŞLER..

Çarşamba günü, AZGIN gerici sürüler, sendikal mücadeleyi ŞANLI bir şekilde yürütmekte olan TARİŞ'Lİ İŞÇİLERİ tuzağa düşürüp saldırdılar...

Bundan bir hafta evvel yiğit işçiler, gerici FAŞİST saldırganları azimle püskürttüler. FAŞİST «Ülkü Ocakları»nın adamı «Orhan DAUT (müdür) birkaç ay önce de TARİŞ Üzüm İşletmesinde mücadele veren işçilerin direnişini hayasızca kırdı! Aynı barbar saldırı Çiğli Tariş İplik Fabrikası işçileri üstüne devam ediyor!...

İŞÇİLERİN KANLARININ FAŞİST KOMANDOLAR TARAFINDAN VAHŞİCE DÖKÜLDÜĞÜ BU OLAYLAR NASIL GELİŞTİ?...

— Tariş İplik Fabrikası'nda çalışan 650 işçi DİSK'e bağlı TEKSTİL sendikasına üye oldular. Sarı TEKSİF ve işveren, işçileri işten attı, çeşitli baskılar uyguladı. Bunun üzerine İŞÇİLER direnişe geçtiler. Yiğit işçilerin bu kararlı tutumu, işvereni geriletti. Fabrika yeni oyunlar tezgahlanmak üzere aylarca kapalı kaldı. Bu arada, patron TEKSTİL yöneticilerini kabul etti. Ancak bu kez de üretim başlamadı, patron ve sarı Teksif sendikası elele verek sahte üye fişleri düzenleyip tüm devrimci işçileri sarı sendika üyesiymiş gibi gösterdiler. Bölge çalışma müdürlüğü böylece işçileri temsil etmeyen TEKSİF'e toplu sözleşme yapma yetkisini verdi. Ama işçiler kararlıydı. İş mahkemesine başvurdular. REFERANDUM istediler. TİL üyesiyiz» diye haykırdılar. REFERANDUM istedileri. İş mahkemesi işçilerin azimli mücadelesiyle geriledi ve TEKSTİL'e yetki verdi... Ama PATRONLARIN oyunları bitmemişti. TEKSTİL sendikasının toplu iş sözleşmesi müzakerelerine oturma istemine karşın, patron bir aylık mühlet istedi. KANLI TERTİPLERİ DÜZENLEDİ. Bu bir aylık mühlet içinde FAŞİST «ÜLKÜ OCAKLARI»na kayıtlı, adam öldürme eğitimi görmüş, FAŞİST komandoları işe aldı. Kısa zamanda, bunların sayıları 300'e yükseldi. (Bunlar, işçi sınıfının ve emekçi halkın düşmanlarıydı.) Faşistler, fabrikada çalışmıyor, devrimci işçileri tespit ediyorlardı. Tamamı sokaktan toplanan komandolara kalifiye işçi ücreti ödeniyordu. Penseyi hayatında görmeyen faşist, birinci sınıf işçi olarak işe alınıyordu. İşyerinde rahatça hareket edebilmeleri için bir oda bile tahsis etmişti patron onlara.

Fabrikaya girerken tüm işçilerin üzeri aranırken bu 300 faşistin üzerleri aranmıyordu!...

Nihayet, çarşamba günü, 100-150 kişilik faşist komando ve aldattıkları, 50 kişilik işçi gurubu yemek yerken, «ESKİ İŞÇİLER MOSKOVA'-YA'"» çığlıkları ve ULUMALARLA, zincir - demir çubuk - bıçak ve TABANCAYLA işçilere saldırdılar... Devrimci işçiler, YİĞİTÇE kendilerini korumaya çalıştılar. Para babalarının en kanlı, en gerici zulüm ve baskı düzeni olan FAŞİZ'M özlemlilerinin KÖPEKLİĞİNİ yapan FAŞİSTLER, devrimci işçileri, kahpece, biri silah çekerek, öbürü bıçaklayarak ezmeye yoketmeye çalışıyorlardı...

SONUÇ: 16 DEVRİMCİ İŞÇİ KARDEŞİMİZ ağır yaralandı!...»

Tüm bu olanlar, işçi sınıfının HAKLI MÜCADELESİNİN karşısında gerçek bir tehlikedir. İşçiler, emekçiler. bu gerici, saldırgan tehlikeyi yok etmek için, patron uşaklarına, FAŞİSTLERE, kapitalist zalimliğine karşı, kararlı bir şekilde, ÖRGÜTLENMEK zorundadır!.. Faşist komandolar, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın gerçek düşmanı PATRONLARDAN emir almaktadır. Faşist «ÜLKÜ OCAKLILAR» işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın, fabrikalarda, tarlalarda, iş kazalarında (cinayetlerinde) ölmesini, küfürleri, dayakları, işten atılma tehditlerinin ve buna benzer her türlü REZİL baskı ve zulümün sürmesini istiyorlar. FAŞİSTLER, işçi sınıfının ve emekçilerin KÖLECE, YÜZKIZARTICI şartlarda yaşaması için SALDIRIYORLAR...

İŞÇİLER, YURTSEVERLER!..

Bizi, kölece, tehdit altında yaşamaya zorlayanlara karşı ÖRGÜTLENELİM!.. Faşistlere anlayacakları dilden konuşalım!...

İŞÇİLER, KAPİTALİST ZULME VE FAŞİST SALDIRGANLARA KARŞI BİRLEŞİN!...

— KAHROLSUN, PARABALARININ EN KANLI DİKTATORLÜĞÜ FAŞİZM!...

— YAŞASIN MÜCADELEMİZ!...

Burjuvazinin silahlandırdığı meçhul kişiler işbaşında

Arka arkaya üç devrimci arkadaşımızı daha kaybettik. Önce kaldığı evde ölü bulunan ve sebebi meçhul (!) olan GSB üyesi Muharrem Çivikıran; daha sonra güpe gündüz yüzlerce kişinin gözleri önünde Şişli meydanında yine meçhul kişilerce (!) vurulan TİP ve İYÖKD üyesi Cezmi Yılmaz ve Halit Pelitözü...

12 mart sonrası durgunluktan kurtulan işçi ve emekçi yığınlarıyla birlikte gençlik de mücadele alanına girmekte bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgasında en aktif bir şekilde yer almaktadır. Bütün örgütsüzlüğüne ve dağınıklığına rağmen gençliğimiz mücadele içerisinde günbegün isbatladığı gibi gittikçe daha fazla bilinçlenmekte ve kararlı hale gelmektedir. Faşist köpeklerin siyasi iktidar baskısıyla devrimci gençliğin üstüne saldırtılmasının sebebi de bu olumlu gelişimdir.

Ve bu yüzdendir ki yine de bütün saldırı ve baskı kampanyalarına rağmen gençliğin mücadelesi durdurulamayacaktır.

Gençliğin gelişen mücadelesi karşısında burjuvazi ve onun kiralık köpekleri olan faşistler son zamanlarda MC hükümetinin başta olmasından da faydalanarak gençliğin devrimci önderlerinin «fiziki tasfiyesini» amaçlayan bir taktik uygulamaya başlamışlardır: «Meçhul kişiler» kurdukları pusularda gençliğe ateş açmakta ve sonra serbestçe kaçıp gitmektedirler. (Oyun o kadar açıktır ki saldırı karşısında orada bulunan polislerin «seyirci» kaldığını en ilgisiz basın organları bile yazmaktadır). Saldırıların bazıları ölümle, bazıları ise yaralama ile sonuçlanmıştır. Ama her halûkarda güdülen amaç devrimci gençliğin fiziki tasfiyesi, ondan da önemlisi gençliğin yıldırılmasıdır.

Ölümler, yaralamalar ve bunlara eklenen yüzlerce gencin tutuklanması... Bütün bunlar bizleri yıldırabilir mi? Hayır. Her faşist saldırı gençliğin daha fazla bilinçlenmesini kenetlenmesini, inancını ve kararlılığını pekiştirmesini sağlamaktadır. Ve bundan sonra da böyle olacaktır. Muharrem'in, Cezmi'nin, Halit'in öldürülmesi devrimci gençliği yıldırmadı, aksine ölümlerin ardında birleşen onbinlerce genç bizzat olayların da isbatladığı gibi bağımsızlık demokrasi sosyalizm kavgasının geri dönmez savaşçıları olduklarını arkadaşlarının «bayraklarını dalgalandırdıklarını» gösterdiler.

«Meçhul kişiler»in icraatı Muharrem Çivikıran'ın kaldığı evde öldürülmesi oldu. Gaziosmanpaşa GSB üyesi olan Muharrem Çivikıran'ın arkadaşı iki GSB üyesi ise halen kayıptır. Ve hayatlarından endişe edilmektedir. GSB üyesi Muharrem Çivikıran'ın öldürülmesi üzerine İstanbul'da toplanan GSB, TÖB-DER çeşitli sendikalar ve derneklerin dahil olduğu 17 kuruluş kayıp olan iki devrimcinin durumunu, faşizmi ve Muharrem arkadaşın öldürülmesini protesto etti. Faşist baskılara karşı birlikte davranma kararı aldı.

Siyasi iktidar ve polis yetkilileri devrimcilerin ölülerinden bile duydukları derin korkuyu belli ederek cenazeyi 4 gün ailesine vermediler, arkadaşlarının cenaze töreni yapmasını engellemek ve acele ve sessiz bir tören yapmaları için Muharrem'in ailesine baskı yaptılar. Ancak bütün bu baskılar sonuçsuz kaldı. Ve Muharrem arkadaş binlerce arkadaşın katıldığı devrimci bir gösteriyle gömüldü. Bütün devrimci öğrencilerin ve çeşitli fabrikalardan gelen işçilerin ve geniş bir halk topluluğunun katıldığı tören İşletme fakültesinde yapılan bir forumla başladı. Sonra binlerce işçi ve genç İstanbul Üniversitesi merkez binasına gittiler, faşistler polisle işbirliği ederek daha akşamdan üniversiteyi işgal etmişlerdi. Ancak devrimci gençlik gerekirse faşistlerin anlayacağı lisanla konuşabileceklerini çok iyi bildiğini gösterdi. Onları üniversite dışına attı. Üniversite bahçesinde büyük bir toplantı yapıldı. Daha sonra binlerce kişi düzgün sıralar halinde yürüyüşe geçen işçiler ve gençler «Bağımsız Türkiye» «Uluslara ve dillere eşitlik», «Kahrolsun faşizm», «İş ekmek hürriyet, faşizme nihayet» sloganlarıyla Eyüp'e kadar 4 saat süren bir yürüyüşle mezarlığa varıldı. Burada yapılan son bir törenle Muharrem Çivikıran arkadaşımız toprağa verildi. Ertesi gün demokratik kuruluşlar yeni bir toplantı yaparak Muharrem arkadaşın katillerinin bulunmasını istediler. Ayrıca İşletme fakültesi öğrencileri arkadaşlarının ölümü yüzünden bir günlük boykot kararı aldılar.

Faşist köpekler kanlı saldırılarını Cezmi Yılmaz ve Halit Pelitözü arkadaşları öldürerek devam ettiler. Cezmi ve Halit arkadaşların ölümü üzerine bütün devrimci gençlik İstanbul ve diğer şehirlerde toplanarak protesto gösterileri yaptı. Galatasaray Mühendislik öğrencileri, Şişli meydanına kadar yürüdüler ve faşistlerin iki devrimciyi öldürdüğü yerde saygı duruşu yaparak mücadeleyi devam ettireceklerine ant içtiler. İTÜ, İstanbul Üniversitesi, İDMMA öğrencileri şehrin çeşitli yerlerinde protesto gösterileri yaptılar.

Ölüleri arkadaşlara teslim etmeyen polis Halit Pelitözü' nün cenazesini gizlice Adana' ya gönderdi. Cezmi Yılmaz'ın ailesine ise cenazenin sessiz yapılması için baskı yaptı. Ama yine oyunları sökmedi. Halit Pelitözü Adana'da 10.000 kişilik büyük bir gösteri ile gömüldü. İstanbul'da ise 10.000'lerce kişilik işçi ve gençlik kitlesi polisin bütün engellemelerine, şaşırtmacalarına rağmen arkadaşların anısına duydukları saygıyı belirttiler. Şehrin çeşitli yerlerinden gelen yürüyüş kolları cenaze namazının kılınacağı Sümbül Efendi camisinin etrafında buluştu. Cenaze namazından sonra polis, cenazeyi mezarlığa götürmek isteyen halka saldırdı. Çıkan çatışmada halkdan onlarca kişi yaralandı. 100'e yakın arkadaşımız ise tutuklandı. Polis çatışma çıkartarak yürüyüşü dağıtmak istemişti. Fakat kararlı olan işçi ve gençlik kitlesi dağılmadı. Mezarlığa kadar giderek saygı duruşunda bulunduktan sonra, ancak ondan sonra, gösteriyi bitirdiler.

Faşistlerin ard arda sürdürdükleri saldırılar ve ölümler bütün gençlik kitlesi tarafından protesto edildi. Ankara'da ODTÜ, Hacettepe, SBP Hukuk fakültesi'nde; İstanbul'da İTÜ, Eczacılık Fakültesi, Boğaziçi Üniversitesi'nde Florance Nightingale hemşire okulunda; Diyarbakır Tıp fakültesinde ve Eğitim enstitüsünde, Trabzon'da KTÜ'de öğrenciler yaptıkları forumlarla boykot kararı aldılar. Şunu bir kere daha tekrarlayalım ki gerici güçlerin saldırıları bizi yolumuzdan geri çeviremiyecek ama mücademiz daha örgütlü daha bilinçli bir şekilde saflarımıza katılan binlerce emekçi ile daha da güçlenerek nihai zafere kadar sürecektir.

MEKTUPLA YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİNİN (MEYÖD) BİLDİRİSİ

Gerçeklerden korkuyorlar

GERÇEKLERDEN KORKUYORLAR...

Kitlelerin devrimci mücadelesine karşı her alanda taarruza geçen MC, halkın demokratik kazançlarınada el atmakta, var olan sınırlı demokratik imkanlarıda ortadan kaldırmak için açık ve gizli saldırılarda bulunmaktadır.

Devrimci fikirlerin kitlelere ulaşmasını her türlü engelle önlemeye çalışan iktidarın aydınlıktan korkan, gerçeklerden korkan gerici karekterinin tipik örneğini Anadolu da turne yapan devrimci tiyatrolar üzerindeki son uygulamalarında bir kere daha gördük.

Adalet bakanı İ. Müftüoğlu, savcılıklara gönderdiği bir genelgeyle halkın 'Aktüel siyasî konularla' ilgilenmesinden ileri gelen korkusuna tercüman olarak oynadıkları oyunlarda 'aktüel siyasi konulardan' bahseden itiyatroların yasaklanmasını emretti. (26-11-1975 tarihli ga zeteler). Hemen akabinde devrimci tiyatrolar üzerinde baskı kampanyası başlatıldı. Önce Adana da Töb-Der yararına 'Uyanış' adlı oyunu, oynamak için Adanaya giden İzmir Eylem oyuncuları göz altına alındılar. Daha sonra Ankarada AST tarafından oynanan ANA adlı oyun yasaklatıldı. Gerçeklerden, halkın 'siyosi gerçeklerle ilgilenme sinden' korkan bu baskı politikası ile 'aktüel siyasetin' ulaştırılmasında kendi tarzlarında çalışan devrimci sanatçıları yıldırabileceklerini sandılar. Ama elbetteki bu konudada yanılmak talar.

Ortaklaşa açıklama yapan 8 tiyatro kuruluşu Adalet Bakanını ve anti-demokratik uygulamaları protesto ederek «her türlü baskının kitlenin yükselen bilinci karşısında yenilgiye mahküm olduğunu... 'belirttiler. Ayrıca aralarında MEYÖD yönetim kurulu üyesi Emin Hamaratında bulunduğu İzmir Eylem Oyuncularının göz altına alınması MEYÖD genel merkezi tarafından yapılan açıklama oile protes to edildi. Açıklama özetle şöyledir:

Emekçi halkımızın dostları sömürü ve baskı mekanizmasını halkımızın gözleri önüne sermek için BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ mücadelesine katkıda bulunmak için tüm Türkiyeyi adım adım dolaşmakta ve halkımızın bilinçlenmesine katkıda bulunmaktadırlar. Fakat hakim sınıflar halkımızın bilinçlenmesinden ürkerek heryerde Türkiye halkının dostlarına karşı baskı ve terör politikasını daha da yoğunlaştırmaktadırlar. Bu amaçla Türkiye halkının BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ mücadelesine katkıda bulunmak üzere Anadolu da turnede bulunan 'İzmir Eylem Oyuncuları' tiyatrosu 'UYANIŞ' adlı oyunu Adanada oynamadan önce güvenlik kuvvetleri tarafından göz altına alınmışlar ve oyunun Adana da oynanmasını engellemişlerdir.

Aralarında yönetim kurulu üyemiz Emin Hamaratında bulunduğu Eylem oyuncularının Ada na da göz altına alınmalarını kınıyor ve derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz.

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ MÜCADELESİ.
KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM.

Mektupla Yük. Öğ. Derneği
Genel Merkezi Adına

Serdar Gündoğdu

Adres: 3. Beyler Çıkmazı 25/3
İZMİR

Lenin, gençlik ve günümüz dünyası

Lenin, 1901-1902 yılları arasında yazdığı «Ne yapmalı» adlı eserinde devrim teorisi olmaksızın gerçek anlamda bir devrimci hareket olamayacağını söylemiştir. Bu tez, geçmişte bir çok önderi olduğu gibi, günümüzdeki burjuva ve reformist teorisyenleri de şaşırtmıştır. Bu kişiler, devrimci hareketin Marks'tan önce de var olduğunu savunuyorlar.

Oysa Lenin'in düşündüğü devrimci hareket, işçi sınıfını başarıya götürecek, uğrunda mücadele ettiği son hedefi açıklıkla kavramış bir devrimci hareketti. Önceki devrimci hareketlerin hiç biri, işçi sınıfını başarıya götürememişti. Lenin'e göre, devrimci bir teoriyi izlemek, teorinin kâğıt üzerinde kalmadığı, gerçeğe aktarıldığı, bir biçimde eylem yürütmekti.

Teoriye yaratıcı biçimle yaklaşmanın, revizyonist biçimde yaklaşmayla hiç bir ortak yanı yoktur. Revizyonizm, yeni bir duruma hiç uymayacak yanlış önerileri, doğru olanların yerine koymaya kalkışmaktır. Son tahlilde, revizyonizm burjuva ideolojisinden kaynaklanır. Bu nedenle, devrimci teorinin yaratıcı bir biçimde gelişmesini savunurken Lenin, ayni zamanda teoriye yöneltilen revizyonist saldırılara karşı da kararlılıkla savaştı.

Lenin, teoriye gerçekten yaratıcı bir biçimde yaklaşmayı sağlayan bir yöntem olmuştu. Bilindiği gibi Lenin, kapitalizmin gelişimindeki yeni aşamanın (emperyalizmin) derin bir tahlilini yaparak, o zamanlar dünyada, özellikle de Rusya'da biçimlenmekte olan sınıfsal güçlerin yeni dengesini gösterdi. Emperyalizmin ve onun özellikleri ve çelişkileri üzerindeki tahliline dayanarak Lenin, önce tek tek ülkelerde, yada tek bir ülkede, sosyalizmin kurulabileceği sonucuna vardı.

Bildiğimiz gibi, bundan tüm Marksçılar, proletaryanın ayni anda bir çok ülkede, hiç değilse ilerlemiş kapitalist ülkelerde başarıya ulaşabileceğini öne sürüyorlardı. Bu, Batılı İkinci Enternasyonal önderlerinin ve sosyalizmin önce tek bir ülkede başarıya ulaşabileceğine inanmayan olağanüstü teorisyen Plekhanov'a göre, belli bir ülkede sosyalizmin başarıya ulaşabilmesi için, o ülkede işçi sınıfının ülke nüfusunun çoğunluğunu oluşturması ve üretici güçlerin sosyalizmi zorunlu kılacak bir düzeye gelmesi gerekiyordu. Bu yüzden Plekhanov, Rusya'da Oktobr Devrimi' nin baaşrılmasından bir kaç gün sonra, Rus işçilerine açık bir mektup gönderdi. Şöyle diyordu mektubunda: «Ömrüm boyunca işçi sınıfı davası için dövüştüğümü, proletarya diktatörlüğüne karşı olmadığımı biliyorsunuz. Bununla birlikte, Rus işçi sınıfının iktidarı ele alacak ve bu iktidarı yeni bir toplum kurma yolunda kullanacak olgunluğa daha gelmediğine inanıyorum. Kanımca Rusya'nın, burjuva demokratik düzeni içinde uzun bir dönem geçirmesi gerekir.»

1890'larda ve yüzyılımızın başında, yaratıcı Marks'cılığı etkin bir biçimde savunmuş olan Plekhanov, bu durumda bir doktrinci olduğunu ortaya koyuyor, Mark' çılık bir dogma sayıyordu.

Bu yüzden Lenin, ikinci Enternasyonal önderlerinin Oktobr Devrimi karşısındaki tutumlarını değerlendirirken, «Devrimimiz» adlı makalesinde, bu önderlerin Marksçılık'ın, önceden belirlenmiş teorik bir öneriden değil, fakat belirli bir olgunun niçin meydana geldiği anlayışından yola çıkan devrimci diyalektiğini: somut olayları dikkate almayı ve bu olayların değerlendirilmesinden doğru sonuçlar çıkarmayı gerektiren diyalektiği, kavrayamadıklarını belirtiyordu.

Açıktır ki, Lenin'in yaratıp yönettiği Bolşevik Parti, Ekim 1917'de başarısızlığa uğrasaydı, Paris Komünü'nün yenilgiye uğramasından sonra olduğu gibi sosyalist devrim sorunu uzun süre daha ertelenecekti. Tarih bir tekerrür değildir. Burjuva tarihçileri ve toplum bilimcileri, «Oktobr Devrimi başarısızlığa uğrasaydı ne olurdu?» Sorusunu uzun uzun tartışıyorlar. Rusya'daki Geçici Hükümet, köylülere toprak verseydi ve barışa karar kılsaydı, Oktobr devrimi hiç bir zaman gerçekleşemeyecek, Rusya bir burjuva parlamenter cumhuriyeti olacaktı, diyorlar.

Büyük bir Marksçı teorisyen olarak Lenin, Rusya'da yeni bir toplum düzeni kurmak için gerekli tüm maddi kaynakların ve insan gücünün bulunduğunu belirtiyordu. Eksik olan, güçlü bir sanayi ile, tarımın kooperatifçilik esasına göre yeniden düzenlenmesi, ayrıca tüm emekçilerin yüksek bir kültür ve eğitim düzeyine çıkarılmasıydı.

İkinci Enternasyonal'in teorisyenleriyle Lenincilik'in öteki düşmanları sosyalizmin bir ülkede başarıya ulaşabilmesi olanağını çürütmek için sayısız kanıt ortaya attılar; giderek, soruna bu tür bir yaklaşımın ulusçuluk olduğu suçlamasında bulundular.

Oysa Bolşevik Parti, SSCB'de sosyalizmin kurulmasını üstlenmeseydi, kapitalizmin en kötü biçimiyle geri gelmesini kabul etmiş olacaktı. Hele 1939-1940'ta, faşist saldırı başladığında, durum böyle olsaydı, faşizme karşı direnebilecek ve öteki ülkelerin emekçilerine yardım edebilecek bir ülke bulunmayacaktı. Ve diğer ülkelerde, sosyalist devrim diye bir sorun da söz konusu olamayacaktı şüphesiz.

Not: Parça «Lenin, Gençlik ve Günümüz Dünyası»ndan alınmıştır.

FAŞİSTLER BURJUVAZİNİN KÖPEKLERİDİR.

Birleş çırak kalfa

Patronun küfür baskısı
Yitti yılların kini, yası
On beş saatlik iş süresi
Kalk uyan çırak-kalfa

O sömüren it patrona
Boyun eğme küfürüne
Sık yumruğunu vur başına
Uyan, BİRLEŞ ÇIRAK-KALFA

Yedirme alın terini
İste sigorta, sendikanı
Kıralım baskı zincirini
Uyan birleş çırak-kalfa

Devrimiyim bitsin zulüm
Yaratan bu eller bizim
Kurutuluşun «SOSYALİZM»
Birleş uyan çırak-kalfa....

«HALK OZANI DEVRİMİ»

İşçi sınıfının gelişen sınıf mücadelesi karşısında gittikçe daha derin bir korkuya kapılan burjuvazi, işçiler üzerindeki baskı ve terör uygulamalarında son günlerde iyice açığa çıkan yeni bir taktiğe başvurmuştur. Siyasi iktidarın sağladığı terör güçlerini yeterli görmiyen patronlar, işçi sınıfını tabanda bölmeye, öncü işçileri yıldırabilmek için MHP li, Ülkü Ocaklı faşistlerle açıktan işbirliği etmekte, komando bozuntusu ülkü ocaklıları fabrikalara sokmakta, onlar vasıtasıyla terör ve korku estirmeye çalışmaktadırlar.

İskenderun Demir Çelikte, Adana fabrikalarında, İstanbulda Anbarlıda, Sungurlarda gördüğümüz gibi patronlar tarafından kiralanan bu faşist sürüleri işletmelerde üretime katılmamakta, öncü işçileri tespit için casusluk görevi görmekte, işçilerin sendika mücadelesinde bölücülük hatta yer yer grev kırıcılığı yapmaktalar.

Yakın zamanlara kadar bu silahlı gizli güçlerin desteklenmesini perde arkasından yürüten fakat genellikle kitleler önünde bu işbirliğini inkar eden patronlar; işçi sınıfının mücadelesinde, özellikle sendikal alanda görülen hızlı ilerlemeyi bastırmak arzusu yüzünden işçilerin ve birçok yurtsever gencin katili faşistlerle kendisi arasındaki sınıf bağlarının açığa çıkmasını engelliyememiştir.

Patron-Faşist işbirliğinin en son en canlı haliyle İzmir'de Tariş-İplikte gördük. Bilindiği gibi Tariş te çalışan 650 işçi sarı sendika çemberini kırmak için mücadele etmişler ve bu mücadeleleri son günlerde başarı ile sonuçlanmıştı. İşçiler birlikte ve kararlı direnmeleri sonunda kendi istedikleri sendikaya, patronların her türlü baskı ve direnmesine rağmen geçebilmişlerdi.

Meselenin salt 'sendika' değiştirme olayındanda ötede işçilerin bilinçlerindeki gelişmenin bir ifadesi olduğunu çok iyi anlayan patronlar, Tariş İplik işçilerini bölmek, daha olmazsa yıldırmak için fabrikaya ülkü ocaklı faşistleri işçi! olarak almışlar ve onlar aracılığı ile fabrikada beyaz terör estirmeye başlamışlardır. Ve nihayet 10 Aralıkta önceden tertiplenen bir plân gereğince tabanca, sopa ve zincirlerle silahlanan 'komandolar' fabrikanın yemekhanesinde işçilere saldırmışlardır.

Saldırının nasıl hazırlandığını ve gelişimini G.S.B. İzmir merkez şubesinin yayınladığı bildiriden izliyelim:

Birleş örgütlen

Hakkımızı almak için
Bozuk çarkı kırmak için
Mücadele vermek için
BİRLEŞ ÖRGÜTLEN İŞÇİM

Örgütsüz kavgamız olamaz
Sömürüye dur denilmez
Böyle gelmiş böyle gitmez
BİRLEŞ ÖRGÜTLEN İŞÇİM

Gerçeği gör yiğit işçim
Yaratan senin benim gücüm
Emperyalizme dur diyelim
BİRLEŞ ÖRGÜTLEN İŞÇİM

Devrimiyim örgütlen işçim
Bozuk düzene «dur» demek için
DEMOKRATİK İKTİDAR» kurmak için
BİRLEŞ ÖRGÜTLEN İŞÇİM...

HALK OZANI DEVRİMİ

Kanat Plastik Fabrikasında Direniş

sosyalist GENÇLİK

Şişli Bomonti'de kurulu Kanat Plastik Fabrikasında çalışan 131 işçi, işverenin işçi çıkartmalarına engel olmak için direnişte bulunmaktadır. Bu işyerinde çalışan işçilerden 97'si DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası üyesidir. Lastik-İş Sendikası ile toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlığa düşen işveren Hayrettin Yekikkanat'ın, sendikalı işçilerin iş akitlerini feshetmek yoluna gitmesi ve bunun ilk adımı olarak 9 Lastik-İş üyesini işten çıkartması direnişe neden olmuştur. Daha 45 kişilik bir listenin varlığı ve bu listede isimleri bulunan işçilerin dokuzar kişilik gruplar halinde işten çıkartılacağı haberinin işçiler tarafından öğrenilmesi üzerine işçiler 7 Kasım tarihinde fabrika içinde üretimi yavaşlatma yoluna gitmişlerdir. Bunun üzerine işveren 16 Kasım tarihinde fabrikayı kapatmıştır. İşçiler, fabrikanın karşısında kurdukları bir çadırda yeniden işe alınmaları ve sendikal baskıların kaldırılması için direnmektedirler. İşçiler, işverenin Kartal Maltepe'de kurulu yeni bir fabrika kurduğunu ve fabrikadaki makinaları oraya taşımak amacında olduğunu bildirmişlerdir.

TÜM TOR-İŞ SENDİKASINA BASKILAR SÜRÜYOR

İşçi sınıfının en dağınık ve en örgütsüz kesimi olan, tarım ve orman işçilerini örgütleme, onları da aktif biçimde mücadeleye sokma çabasını sürdüren, bağımsız devrimci sendika TÜM TOR-İŞ'e (Tüm Tarım ve Orman işçileri Sendikası) yapılan baskılar giderek yoğunlaşmaktadır. Son olarak, TÜM TOR-İŞ genel başkanı, Ali YALÇIN'a yayınladığı bir bildiriden ötürü, 2,5 ay hapis cezası verilmiştir. Ünlü bilirkişi(!) Sulhi DÖNMEZER'in hazırladığı raporla, halkı suç işlemeye tahrikten (312. madde) ceza verilen Ali YALÇIN arkadaş kararı temyize göndertmiştir.

Örgütlenme çalışmalarını giderek yoğunlaştıran TÜM TOR-İŞ İzmir Büyük Çiğli'de açtığı şubeden sonra, Ayvalık Burhaniye'de de bir şube açmıştır.

Aşağıda Tüm Tor-İş Burhaniye şubesinin kuruluş bildirisini yayınlıyoruz..

TARIM İŞÇİSİ KARDEŞLER,

Yıllardan beri ülkemizde işçiler, emekçiler, yoksul köylüler, parababalarının bu SÖMÜRÜ DÜZENİNDE inim inim inletilmekte, kanları canları pahasına bir lokma aş'a «ÜCRETLİ KÖLELER» olarak çalıştırılmaktadırlar.

Böylesi bir durum içinde, bütün değerleri yaratan bizler de, ezilen sömürülen horlananların bir parçası olarak, bir alınyazısıymış gibi, bir kadermiş(!) gibi zeytin ve pamuk PATRONLARINCA (kapitalistlerince) ölmeyecek, yarın sahibimize tekrar çalışabilecek bir düşük ücretle çalıştırılmaktayız.

Elini sıcak sudan soğuk suya sokmadan, lüks içinde rahat yaşayanlar onlar... Aşımıza, ekmeğimize GÖZ KOYANLAR onlar... Ayvacık, İvrindi, Balya gibi yerlerden sabahın karanlığında, keskin soğukta, yağmurda, açık kamyonlar ve traktörlerle zeytine getirilip, akşam karanlığında yorgun eve dönenlerse, BİZLER!... İçinde hayvanların bile barınamayacağı damlarda yatırılan hastalıktan kırılan, ilkokul çağındaki körpe yavrularımız ve yaşlı kadınlarımızla, tarlalarda, toprakta, çiftlikte çalışanlar, kızgın güneşin altında ya da soğukta, tarlalarda çocuğunu doğuran, çocuğunun göbeğini, yerde eli ne geçirdiği taşla kesen, yine BİZLER, bizim ANALARIMIZ, BACILARIMIZ!..

Buna karşılık bize ödenen, tarım KAPİTALSİTLERİ (parababaları) ve kahyalar tarafından kendi çıkarlarına uygun olarak ayarlanan 25-30 lira gibi düşük bir ÜCRET... Yiyemediğimiz, giyemediğimiz, kullanamadıklarımızı üretenler, meydana getirenler, peki nasıl oluyor da, bunca güçlü olduğumuz halde, tahakküm altındayız?...

SEBEBİ «ÖRGÜTSÜZ» OLUŞUMUZ!...

Patronlar, parababaları alabildiğine örgütlüler. Sendikaları, partileri var. Sırtlarını dayamışlar yabancı sömürücülere, sürdürüyorlar bu köhnemiş düzeni, döndürüyorlar kendilerine işleyen bu çarkı...

ÖRGÜTSÜZ HALK, KÖLE HALKTIR!.. Örgütsüzlüğümüzü, dağınıklığımızı fırsat bilen, bizleri AÇLIĞA, SEFALETE, ÖLÜME TERKENDENLERE ve onların DÜZENLERİNE, ÖRGÜTLENEREK, birleşerek, birbirimize kenetlenerek DUR diyelim!..

TARIM KAPİTALİSTİ, ZEYTİN BEYLERİNE BOYUN EĞMEYECEĞİZ!..

Tek bir yürek, tek bir yumruk olup, HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE almak için sendikamız «TÜM TOR-İŞ»te (Tüm Tarım ve Orman İşçileri Sendikası) BİRLEŞELİM!..

— TARIM-İŞ KANUNU, SİGORTA HAKKIMIZI ALMAK İÇİN,

— ÜCRETLERİMİZİ YÜKSELTMEK İÇİN, sendikamız TÜM TOR-İŞ'e ÜYE OLALIM!

Dünyanın tüm ezilen, sömürülen ülkelerinde olduğu gibi, biz de SÖMÜRÜ, ZULÜM ve BASKIYA karşı MÜCADELE BAYRAĞIMIZI YÜKSELTELİM!...

— KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE BASKI DÜZENİ!..

— KAHROLSUN BİZLERİ EZEN TARIM KAPİTALİSTLERİ!..

— YAŞASIN ŞANLI ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ!..

TÜM TOR-İŞ SENDİKASI
Burhaniye Şubesi
(Tüm Tarım ve Orman İşçileri Sen.) adına,
Kemal BAHAR

ADRES:
Mahkeme mah. Göçmen sk. No. 16/A, BURHANİYE

7 ARALIK İRAN ÖĞRENCİ GENÇLİĞİ MÜCADELE GÜNÜDÜR

O gün, İran Öğrenci Gençliği, ABD ve İngiliz emperyalizminin desteğiyle iktidarı yeniden gasbeden Pehlevi diktatörlüğüne karşı ilk büyük kitlesel direnişini gerçekleştirmişti.

Bu direniş esnasında yüzlerce genç yaralandı, tutuklandı, ağır işkencelere uğradı ve İran gençliğinin anısını yıllardır tazelediği Mehdi Şarıateravazi, Mustafa Bozorgniya ve A. Gandşi şahın kiralık ordusunun kurşunlarıyla Tahra Üniversitesi içinde öldürüldüler.

Onlar, İran Öğrenci Gençliğinin Pehlevi diktatörlüğüne karşı sürdürdüğü özgürlük savaşının ilk şehitleri idiler. Fakat 22 yıl boyunca özgür ve bağımsız bir İran için mücadele eden öğrenci gençlik, daha yüzlerce şehit verdi, ama zulmün, gericiliğin ve sömürü saltanatını zindanlarında, işkencelerinde onurlu kavgasının bayrağını daima yüksekte tuttu.

Bugün İran Öğrenci Gençliği, gerek yurt içi ve gerekse yurt dışında 7 Aralık günlerinin devrimci mirasını aynı kararlılıkla sürdürmekte, zulüm ve işkencelerle, sömürünün olmadığı bir dünya için kendi payına düşen göreve inançla **sahip çıkmaktadır.**

Ülkemiz İran'da diktatörlüğün karanlık dönemi ergeç sona erdirilecek ve 7 Aralık günlerinin özgürlük ve bağımsızlık kavgası zafere ulaşacaktır. Buna inanıyor ve biliyoruz.

YAŞASIN İRAN HALKLARININ BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!
YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

İRANLI DEMOKRATİK ÖĞRENCİ VE GENÇLERİ

«EFE TARIM» İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ DURDURULAMAYACAKTIR

Geçtiğimiz günlerde, İzmir'de bulunan «EFE TARIM MAKİNALARI» fabrikasında çalışan, 140 işçiden 71'i burjuva yasalarına bile aykırı olarak sudan gerekçelerle işten atılmıştır... Bir süreden beri devrimci bir sendikaya geçme çabalarını sürdüren yiğit «EFE TARIM MAKİNALARI» işçilerini patron yanlısı bir SARI sendikaya geçmeye zorlayan fabrika patronu Hüseyin PEKCAN işçilerin kararlı tutumları sonucunda bunu başaramayınca, fabrika personeli de dahil 71 işçiyi işten atmıştır...

Ülkemizdeki, parababaları ve patronlar düzeninin, baskı ve sömürü düzeninin bir parçası olarak gelişen bu olay üzerine, dünya ve Türkiye işçi sınıfının bir parçası olan yiğit «Efe Tarım Makinaları» fabrikası işçileri şöyle diyorlar: «Bizleri satmayan devrimci bir sendikaya fabrikamıza sok ma çalışmaları içindeydik. Bunu öğrenen patron 71 arkadaşımızı işten attı... Biz işçiler, neyin ne olduğunu, kimin kim den yana olduğunu mücadele içinde daha iyi kavrıyoruz. Bizlerin İKTİDARINA giden yol engebelidir, inişli, yokuşludur... İktidar mücadelemizin bir parçası olan ekonomik - demokratik mücadelede de kazanmak da vardır, kaybetmek de... Sendikacıların da pasif, kuyrukçu tutumuyla şimdilik biz kaybetmiş görünüyoruz. Ama nihayi zafer mutlaka bizlerin, biz işçi sınıfının olacaktır!..

DİSK, Maden-İş bizimdir. Sınıfdaşlarımız, kanları, canları bahasına fabrikalarına sokuyorlar DİSK sendikalarını... DİSK elbet işçi sınıfı sosyalistlerinin yönetimine geçecektir ve o zaman, reformistlerden, kuyrukçulardan hesap sorulacaktır!...»

SOSYALİST GENÇLİK

Sahibi: Baykal GÜRSOY / Sorumlu Müdür: Rafet İÇÖZ / Yönetim Yeri: Ahmet Şuayip Sok. No. 33/1, Vezneciler - İstanbul / 6 aylık abone: 20 T.L. / 1 Yıllık abone: 40 T.L. / 15 günde bir çıkar. Son baskı tarihi 31/12/1975 / Dizgi, baskı Arpaz Basımevi, Cağaloğlu - İstanbul / Sayı: 13 / Fiyatı: 200 Kuruş.